

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De S. Mathæi nostrarque vocatione, in qua est salutis nostræ
summa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

FERIA SECUNDA.
DE SANCTI MATTHÆI, NOSTRAQUE
VOCATIONE, IN QUÆ EST SALUTIS
NOSTRÆ SUMMA.

Cum transiret inde Jesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine, & ait illi, sequere me: & surgens sequutus est eum.
Matth. 9.

VERITAS PRACTICA.

Salutis animæ nulla est certior certitudo, quàm in certo vocationis gradu attingendo.

RATIO EST, Quia nulla est certior salutis certitudo, quàm in mediis ad eam comparandam à Deo ordinatis fideliter observandis.

Sed nullibi media illa fidelius observantur, quàm in certo vocationis gradu attingendo.

Ergo salutis animæ nulla est certior certitudo, quàm in illo certo gradu. Sic proinde quanta est nobis cura certificanda salutis animæ, tanta esse debet hujus curæ gradus attingendi.

I. PUNCTUM.

QUAM sit admirabilis, quàm eximia, & prope singularis Vocatio S. Matthæi, tu attentius expende ex omnibus circumstantiis. Vir erat additissimus lucro, seu pecuniis undequaque congerendis, & ex illo genere hominum qui Publicani dicebantur, erantque odiosi omnibus, & præsertim Judæis, Quid Christo Domino, cum tali Viro: aut quid isti viro cum Christo Domino? Quàm parùm idoneus Evangelio videbatur! Quàm multi alii censerentur aptiores! *Sed Domini est assumptio*

2f. 88.

1. Cor. 1.

& vocatio nostra. VOCAT ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destruat, ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus.

Hunc ergo Jesus vidit hominem sedentem in telonio, & vocatum ad se sequendum, tantâ virtute pertraxit, ut illic surgens sequutus eum fuerit: Et paulo post annumeratus inter duodecim Apostolos, ac primus etiam Evangelista factus est. O bonitatem & potentiam vocantis Christi! O docilitatem & felicitatem vocati Apostoli!

Sic nos omnes variis modis ad se Christus vocat, sed non sic omnes vocantem audiunt & sequuntur. *Vocavi & remisisti; extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, quod scilicet dicitur.* Et singulariter eum vocabam, quod extendebam manum meam, ut demonstrarem statum vitæ destinatæ, & certum in eo vivendi gradum & modum, quo mihi deserviret, & suæ salutis consulere. Pauci sunt omnino qui eum vitæ degendæ statum, quem Christus velle, sequuntur: & ex illis paucis paucissimi & rarissimi, qui in eo statu præfixum sibi gradum attendant, & teneant: & tamen in eo pertingendo summa est salutis nostræ, summum periculum si defecerimus, summa expectatio, & certior certitudo si eò pervenerimus, aut pervenire contendamus.

Hæc est veritas modò expendenda, quæ quanti momenti sit, jam satis patet, & patebit clariùs ex allata ratione, quæ sic habet. Nulla est certior salutis certitudo, quàm in illis mediis fideliter observandis, quæ Deus unicuique ordinavit ad eam comparandam, *Notandum illud unicuique, quia videlicet præter illa communia quæ dantur omnibus, sunt Gratiæ quædam singulares, & particularia dona quæ à Deo unicuique conferuntur in quocunque sit vitæ statu, ut pertingat ad illum singularem gloriæ gradum, cui est prædestinatus. Certum est enim quod ait Apostolus, Sicut est alia claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum; sicut etiam stella differt à stella in claritate, sic & beati omnes in in cælo sunt diversa beatitudinis gloria differentes; Unusquisque, inquit, in suo ordine.* Et quia gratia est semen gloriæ, & apta præparatio ad gradum beatitudinis cuique destinatum, idcirco debet ipsa gratia & quæ illam comitantur Salutis media esse particularia & singularia, ut sicut in cælo per gloriam unusquisque habet suum ordinem! ita in terra suum habeat per gratiam,

Pr. 1.

1. Cor. 15.

Ibid.

ut

1. Cor. 7.
Ser. 6. in
Nat.
Dom.

ut sint omnia proportionata & sibi correspondentia. Sic aperte idem Apostolus: *Unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidam sic, alius verò sic.* Et sanctus Leo, *habent singuli vocationum ordinem suum.*

Tab 3.
Eccl. 2.
Ier. 2.

Quibus ita declaratis, quàm quod habet propositio, nullam posse haberi certitudinem salutis comparandam certiore, quàm si certis illis mediis, & particularibus gratiis nobis ordinatis fideliter stemus, & constanter in hæreamus, ut neque plus unquam, aut minus attemptemus, sed hoc unum quod velit Deus, velimus, & quod nolit nonimus. Hoc est illum sequi, hoc est illi adhærere, hoc est posse dicere quod de se Job affirmabat; *vestigia eius secutus est pes meus: viam eius custodi vi, & non declinavi ex ea; à mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius.* Quo quid certius? quid securius? Ut è contra, si quis inde deflectat: *va his qui dereliquerunt vias rectas: & in vias pravas.* Et quid facient cum inspicere cœperit Dominus? Quidquid damni, quidquid periculi accidat, hoc unum respondetur: *Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum, eo tempore quo ducebat te per viam; Expende illud & aplica tibi hoc Te singulare.*

II. PUNCTUM.

SED nullibi media illa fidelitè observantur, squam in certo vocationis gradu attingendo.

Dicitur certus Vocationis gradus, Munus quoddam particulare seu officium & ministeriũ ad quod quis aptus, & applicatus est in suo vocationis statu; Sic in Apostolico statu diversi sunt gradus Petri & Pauli, alius est gradus Andrea, alius Iacobi & Joannis, ut præclare sanctus Gregorius Nazianzenus, ubi post multa de hac diversitate in rebus majoris momenti, tum etiam in minoribus sic reperiri demonstrat. Reliqua, inquit, moderatio, ordinisque disciplina quanta? aliud Petrus interrogat, aliud Philippus, aliud Iudas, aliud Thomas, aliud alius quispiam. Neque aut idem omnes, aut omnia tenus sed vicissim ac *figillatim.* Sic S. Augustinus, explicans fusiùs quod refert Apostolus de diverso membrorum officio in toto corpore. *Videtur, inquit, quid faciat anima in corpore, omnia membra vegetat; per oculos videt, per aures audit, per nares olfacit, per linguam loquitur, per manus operatur, per pedes ambulat, omnibus simul adest membris ut vivant, vitam*

Orat. 26.
1. Cor. 12.
Ser. 186.
de temp.

dat omnibus, officia singulis, Non audit oculus, non videt auris, non videt lingua, nec loquitur auris & oculus: officia diversa sunt. Sic est Ecclesia Dei in aliis hoc, in aliis illud, singuli propria operantur.

Ex quibus sancti Patris verbis non modo constat, quid sit certus singulorum gradus, nempe illud proprium & particulare quod habent singuli ut operentur: sed ex his etiam evidenter patet, quid sit attingi certum illum gradum, quando quis scilicet rectè, & laudabiliter suo illo proprio munere fungitur. Unde Apostolus: *Dicite Coloss. 4. Archippo: Vide ministerium quod accepisti in Domino, ut illud impleas.*

Jam verò quod in illo attingendo gradu, seu adimplendo ministerio, tam fideliter observentur illa salutis nostræ media de quibus dictum est, ut nullibi fidelitè ac certius teneantur, patet ex eo quòd inclusa sint & intexta quodammodo illi certo gradui, adeo ut prope unum & idem esse videantur ista duo, Tenere proprium salutis medium; & Rectè desungi suo munere; cum unum in alio includatur; diversa tamen sunt, cum possis habere illa media, certumque illum gradum obtinere in quo te exerceas; nec tamen te in illo exerceas, aut nisi perfunctiorè & negligentè, sicque non attingas gradum, nec media ritè observes.

Atque idcirco expressè dicitur, media illa observari non in gradu simpliciter, sed in gradu attingendo, id est in fideli eius administratione, quòd est vocationi propriæ respondere, quod toties ab Apostolo commendatur: *Videte vocationem vestram. VNICVIQUE sicut divisi Dominus: unumquemque sicut vocavit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus Ecclesiis doceo; UNUSQUISQUE in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat.* Ac rursum etiam paulo post & particularitè. *Unusquisque in quo vocatus est, in hoc maneat apud Deum.* Quasi diceret, in hoc uno præ cæteris peragendo constanter hæreat, quia cum ad illud præcipuè sit à Deo vocatus, nihil aliud potest esse tam certum, in quo secundum Deum se occupet, quàm in illo certo Vocationis suæ gradu. Non enim vocat & deserit, sed quo ipse particularitè & determinatè vocat illic particulares & determinatas affigit gratias, auxilia & media quibus qui vocatur, tam certò salvetur, si fidelitè & constanter iis utatur, quàm certò periclitatur de salute, si, dum aliud agit hoc prætermittit.

Hoc unum denique quod in vinculis positus, *Ephes. 4.*
quod

In Const.
cap. 2.

quod postremum, quod summum omnium suis inculcat Apostolus; *Obsecro vos, ego vincit in Domino, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate, mansuetudine & patientia.* Quod & sanctus Basilius egregè: *Qui à Deo, inquit, se optat jurari, is nunquam deserat quod se addedit officium suum; qui autem hoc facit, divino auxilio nunquam destituitur, id est, illo divino auxilio, quo quis particulatim indiget ad salutem, quod tamen certò conjunctum est cum officio rectè administrato, quam quis certo illud rectè administrabit. Expende singula cum affectu.*

III. PUNCTUM.

Ps. 17.

SALVTIS ergo anima nulla est certior certitudo, quam incerto vocationis gradu attingendo: quia nullibi certius observantur certa media, quæ cuique Deus ad salutem comparandam ordinavit; neque ad salutem tutior & securior ulla esse via potest, quam si hæc salutis media, diligenter observes, *Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam.* Securè loquitur David, quia scilicet, *custodi vias Domini*, per quas ille me ducebat. Tum quod omnibus ad hunc finem proficit, sic paulò post Deo confitetur; *Cum Sancto, sanctus eris, & cum electo electus eris, & cum peruerso peruerteris.* Quasi diceret talem se præstat Deus hominibus, quales & ipsi se Deo. Si Fideles sint suæ vocationi, suo muneri, suo ritè defungendo ministerio, sic erit Deus ipsis fidelis; Sin contra se pervertant, & aliud quam ab ipsis vellet Deus, quantumvis pium & sanctum videretur, ipsi velint; Deum nolentem & repugnantem sentient.

Rom. 8.

Quod & præclare sanctus Bernardus confirmat ad illa verba Apostoli, *Quos prædestinavit, hos & vocavit; quos vocavit, hos & iustificavit, & glorificavit;* Ibi enim observans

Bern. 7.

in Ps. qui

habitat.

transitur à prædestinatione ad iustificationem & glorificationem, id est, ad salutem; sic

pergit; *Hæc via bona, nihil super ejus sine timendum, non tibi sunt hujus via suspecta novissima, perge securus, tanto viridius, quanto certius ea jam propinquare videntur, nempe TENES MEDIA, quomodo non novissima propinquarent?*

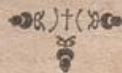
Quanti verò sit periculi ab hac tantisper via declinare, sic præclare sanctus Gregorius ad illa verba libri Job, *Quis posuit mensuras ejus si non sit, vel quis resouit super eam lineam? CVM miro, inquit, consilio Anthor & dispositio noster huic illa largitur, qua alii negat: alii hæc denegat, qua isti largitur; mensuras sibi positas egredinitur, quisquis posse plus quam acceperit, conatur. In præcipitio pedem porrigit; qui mensurarum suarum limitem non attendit; & plerumque amittit & quod poterat, qui audacter ea, ad qua peringere non valet, arripere festinat. Nam & membrorum nostrorum tunc bene ministerii utimur, cum sua eis officia distinctè seruamus. Videri possunt quæ antè falsius, & post aptissimè profequitur, unde ad praxim maxime permoveri debes cum gratia Spiritus, ad officium qualecunque tuum religiosius obeundum. Sic enim utilitas inde emanans proponitur, ut si desis, detrimenta certissima, & horrenda sequantur pericula. Contentus esto tuâ sorte, cave ultra quam velit Deus, assugas. Altiora se ne quasieris, & fortiora te ne scrutatus fueris: sed qua præcepit tibi Deus, illa cogita semper, & in pluribus operibus ejus ne fueris curiosus. Quid ad te de illo, & illo. Sic illum volo manere, donec venigim: quid ad te, tu me sequere. Tu officium tuum cura & exequere. Ne sis ex illis de quibus dicitur: Sat rectè faciunt omnia, præter illud quod debent facere.*

Job. 38.
L. 28. m.
c. 11.

Ecd. 5.

Joann. 21.

Vide Dominicam secundam Adventus.

FERIA